

I C3. PRZEDMIOTY Z ZAKRESU MODUŁU JĘZYKA I KOMUNIKACJI, sem. I

IC3/35 KULTURA JĘZYKA

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA OD 2015/2016 DO 2017/2018

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/modułu	Kultura języka/Warsztaty ortograficzno-interpunkcyjne
Kod przedmiotu/modułu*	IC3/35
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Filologiczny
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Filologii Polskiej
Kierunek studiów	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom kształcenia	Studia pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne
Rok i semestr studiów	Rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot z zakresu języka i komunikacji
Koordinator	Dr hab. prof. UR Grażyna Filip
Imię i nazwisko osoby prowadzącej/osób prowadzących	Dr hab. prof. UR Grażyna Filip, dr Robert Słabczyński, prof. Kazimierz Ożóg, dr E. Blachowicz-Wolny

* – zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Wykl.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
	15 godz.							1

1.3. Sposób realizacji zajęć zajęcia w formie tradycyjnej zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/modułu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)****2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Znajomość norm interpunkcyjnych i ortograficznych na poziomie szkoły gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej. Świadomość oraz chęć doskonalenia pisanej odmiany polszczyzny oficjalnej.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1. Cele przedmiotu/modułu**

C1.	Zapoznanie studentów z zasadami poprawnej pisowni polskiej.
C2.	Zapoznanie studentów z najczęstszymi problemami związanymi z ortografią i interpunkcją oraz wskazanie autorytatywnych źródeł poprawnościowych.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (WYPEŁNIA KOORDYNATOR)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
IC3/35_W01	Student/ka: zna szczegółowo zasady pisowni i interpunkcji i zna różnice pomiędzy normą wzorcową i potoczną w tym zakresie, a także zna wydawnictwa poprawnościowe prezentujące obowiązujące zasady i zalecenia;	K1A_W03 K1A_W07 K1A_W21
IC3/35_U01	potrafi krytycznie ocenić poziom językowy tekstów publicystycznych ze świadomością własnych braków i potrzebą doskonalenia pisanej odmiany polszczyzny;	K1A_U04 K1A_U09
IC3/35_K01	potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego.	K1A_K03 K1A_K05 K1A_K06

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE (wypełnia koordynator)

A. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
1. Podstawowe zasady pisowni polskiej – fonetyczna, morfologiczna, historyczna i konwencjonalna. Poradnictwo poprawnościowe – przegląd literatury.
2. Użycie wielkiej litery ze względów składniowych i znaczeniowych oraz emocjonalnych i grzecznościowych. Zakres użycia małej litery.
3. Zasady użycia liter <i>i, j</i> . Oznaczanie miękkości spółgłosek.
4. Zasady użycia znaków: <i>ź, rz; ch, h</i> . Wahania w zakresie pisowni spółgłosek.
5. Pisownia wybranych typów formacji słowotwórczych, form deklinacyjnych i koniugacyjnych.
6. Zasady dotyczące pisowni łącznej lub rozdzielnej – zrosty, zestawienia, przymiotniki złożone, połączenia z liczebnikiem pół, wyrażenia zaimkowe, partykuły itd.
7. Użycie łącznika – nazwy miejscowości, nazwiska złożone, przymiotniki złożone, dwuczłonowe rzeczowniki oraz inne konteksty. Zasady dzielenia wyrazów.
8. Funkcje i zasady stosowania interpunkcyjnych znaków oddzielających.
9. Uwagi dotyczące znaków prozodycznych, emotywnych oraz znaków opuszczenia.
10. Analiza tekstów prasowych pod kątem poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej na przykładzie prasy drukowanej o różnym adresie czytelniczym.
11. Sprawdzenie znajomości zasad pisowni – pisanie tekstu prasowego ze słuchu.
12. Konstruowanie wybranego gatunku publicystycznego zgodnie z zasadami poprawnej pisowni.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Ćwiczenia praktyczne z tekstem o zakłóconej poprawności – analiza przypadków, dyskusja, rozwiązywanie problemów; prezentacje multimedialne; praca z komputerem (programy multimedialne do ćwiczeń ortograficznych i interpunkcyjnych).

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych
IC3/35_W01 IC3/35_U01 IC3/35_K01	Aktywny udział w zajęciach, napisanie na ocenę pozytywną kolokwium zaliczeniowego.	ĆW

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Na ocenę niedostateczną	Na ocenę dostateczną	Na ocenę dobrą	Na ocenę bardzo dobrą
Student/ka nie zna zasad poprawnej pisowni polskiej oraz wydawnictw poprawnościowych.	Student/ka wymienia najważniejsze zasady poprawnej pisowni polskiej (omawiane podczas ćwiczeń), a także wybiórczo wydawnictwa poprawnościowe.	Student/ka wymienia zasady poprawnej pisowni polskiej, różnice pomiędzy normą wzorcową i potoczną, a także wydawnictwa poprawnościowe.	Student/ka bezbłędnie wymienia zasady poprawnej pisowni polskiej (zarówno wzorcowej, jak i potocznej), a także wydawnictwa poprawnościowe.
Student/ka nie potrafi krytycznie ocenić poziomu językowego tekstów publicystycznych i własnych braków.	Student/ka czasami potrafi krytycznie ocenić poziom językowy tekstów publicystycznych i własnej pisowni.	Student/ka na ogół krytycznie ocenia poziom językowy tekstów publicystycznych oraz własnej pisowni.	Student/ka krytycznie ocenia poziom językowy tekstów publicystycznych oraz własnej pisowni.

Student/ka nie potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego.	Student/ka na ogół potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego.	Student/ka dobrze potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego.	Student/ka bardzo dobrze potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego.
<p>Ocena łączna z pracy pisemnej, aktywności na zajęciach i przygotowanej prezentacji:</p> <p>a) ocena z kolokwium zaliczeniowego: 40% ostatecznej oceny (efekt 1),</p> <p>b) ocena przygotowanej prezentacji: 40% ostatecznej oceny (efekt 2 i 3),</p> <p>c) aktywny udział w zajęciach: 20% ostatecznej oceny (efekt 2).</p>			

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Aktywność	Liczba godzin/nakład pracy studenta
godziny zajęć wg planu z nauczycielem	15 godz.
przygotowanie do zajęć	10 godz.
udział w konsultacjach	-
czas na przygotowanie prezentacji	5 godz.
przygotowanie do egzaminu	-
udział w egzaminie	-
Inne (jakie?)	-
SUMA GODZIN	30 godz.
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1
Liczba pkt ECTS w ramach zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym	obowiązuje od roku akad. 2017/2018
Liczba pkt ECTS w ramach zajęć służących zdobywaniu pogłębionej wiedzy i umiejętności prowadzenia badań nauk.	obowiązuje od roku akad. 2017/2018

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/MODUŁU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Anusiewicz J., Sławiński J., 1996, *Słownik polszczyzny potocznej*, Warszawa–Wrocław.

Bąba S., Liberek J., 2003, *Słownik frazeologiczny współczesnej polszczyzny*, Warszawa.

Czarnecka A., Podracki J., 1995, *Skróty i skrótowce*, Warszawa.

Jodłowski S., 2002, *Zasady interpunkcji. Podręcznik*, oprac. nauk. i red. J. Godyń, Wydawnictwo Tomasz Strutyński, Kraków.

Karpowicz T., 2009, *Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Markowski A., 2012, *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*, Warszawa.

Łozińska M., Zdunek U., 2011, *O znaczeniu i roli różnych źródeł poprawnościowych w warsztacie redaktora*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 152–159.

Müldner-Nieckowski P., 2007, *Wielki słownik skrótów i skrótowców*, Wrocław.

Piotrowicz A., M. Witaszek-Samborska, *Poradnictwo językowe a zmiany w normie kodyfikowanej*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 125–133.

Podracki J., 2005, *Nowy słownik interpunkcyjny z zasadami przestankowania*, Świat Książki – Bertelsmann Media, Warszawa.

Nowy słownik języka polskiego z frazeologizmami i przysłowiami, 2005, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.

Polszczyzna na co dzień, 2006, pod red. M. Bańki, Warszawa.

Słownik wyrazów obcych, 2002, pod red. I. Kamińskiej-Szmaj, Wrocław.

Uniwersalny słownik języka polskiego PWN (t. I–IV), 2008, pod red. S. Dubisza, Warszawa.

Wielki słownik języka polskiego, 2012, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.

Wielki słownik ortograficzny PWN, 2008, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.

Wielki słownik poprawnej polszczyzny PWN, 2008, pod red. A. Markowskiego, Warszawa.

Wielki słownik wyrazów obcych PWN, 2008, pod red. M. Bańki, Warszawa.

Współczesny język polski, 2001, pod red. J. Bartmińskiego, Lublin.

Strona internetowa Komisji Kultury Języka KJ PAN
www.komjezyk.pan.pl

Literatura uzupełniająca:

Gajda S. (red.), 1995, *Przewodnik po stylistyce polskiej*, Opole.

Rogowska-Cybulska E., *Zasady pisowni polskiej w świetle pytań kierowanych do poradni językowych*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 134–141.

Saloni Z., 2011, *Co w roku 2010 obowiązuje w pisowni polskiej?* „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 117–124.

Sikora K., M. Rak., 2011, *Nowe tendencje w interpunkcji – przecinek (na materiale internetowym)*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 188–194.

Walczak B., 2011, *Ewolucja języka a kodyfikacja normy*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 103–108.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej